

РЕШЕНИЕ

№ 9346

гр. София, 18.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5745** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „БИЛД-ЕХ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв. С., [улица], ет.2, ап.2, представлявано от управителя М. А. Б. чрез адвокатско дружество „П., М. и партньори“ чрез адв. П. Ц. и адв. А. В. със съдебен адрес [населено място], 1113, район „И.“,[жк], [улица], ет.6 срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221023003009-091-001/24.01.2024г, издаден от И. К. А.-началник сектор, възложил ревизията и В. И. В. – главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта, потвърден с Решение №557/25.04.2023г, издадено от Е.П.-директор на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят твърди, че ревизията не е извършена от компетентния орган по приходите, тъй като дружеството е регистрирано лице в ТД на НАП С., а ревизиращият екип е с място на работа в ТД В. Т.. Липсата на компетентност на ревизиращия екип според жалбоподател е съществено процесуално нарушение, водещо до нищожност на РА. Възразява също, че РА е издаден в нарушение на процесуалните правила с оглед липсващи мотиви в акта. Излага доводи, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като е издаден в противоречие с материалното право. Моли съдът да постанови решение, с което да прогласи нищожността, алтернативно да отмени в цялост Ревизионния акт в частта, в която е отказано на „Билд-ех“ ООД право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Холден ДСВ 2022“ ЕООД и са установени задължения по ЗДДС за

данъчен период 01.08.2022-28.02.2023г, ведно със съответните лихви, общо в размер на 111 238,03лв, както и са начислени лихви на основание чл.124, ал.5 ЗДДС вр. чл.1 от ЗЛДТДПДВ за неотразени в срок кредитни известия от издадени от „Ей Ви Джи Билдс“ ЕООД на обща стойност 65 324лева. Иска се присъждане на сторените разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. В. и адв. Ц., поддържа жалбата, моли се същата да бъде уважена с присъждане на разноси по списък. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Отвeтникът – директор на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. В., излага становище за неоснователност на жалбата и моли съда да я остави без уважение, като присъди и юрисконсултско възнаграждение в размер на 11712 лв. и прави възражение за прекомерност.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното:

Началото на ревизията е поставено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221023003009-020-001/19.05.2023 г. /л. 37/, връчена по електронен път на 22.05.2023 г. /л.39/, с която е възложено извършването на ревизия на „БИЛД-ЕХ“ ООД за определяне на задължения на дружеството за данък върху добавената стойност ДДС за периода от 01.08.2022 г. до 28.02.2023 г. Цитираната заповед е издадена от И. К. А., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – В. Т., оправомощена със Заповед № РД-01-379/04.05.2023 г., т. 11 на директора на ТД на НАП – С. /л. 28-29/, Заповед № З-ЦУ-869/03.05.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП /л. 31-33/ издадена на основание чл. 12, ал. 6 ДОПК и Заповед З-ЦУ-995/18.05.2023г на зам-изпълнителен директор на НАП /л.35-36/, издадена на основание чл.10, ал.9 от ЗНАП, и заповед № ЗЦУ-ОПР-22/22.08.2022 г. /л. 30/на изпълнителния директор на НАП.

На основание чл. 114. ал. 1 от ДОПК, считано от датата на връчване тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 22.08.2023 г. На основание чл. 34 от ДОПК ревизионното производство е спряно със Заповед №Р-22221023003009-023-001/29.05.2023 г. и е възобновено със Заповед №Р-22221023003009-143-001/26.06.2023 г. Със Заповед №Р-22221023003009-023-002/26.06.2023 г. производството е спряно за втори път, като е възобновено със Заповед №Р-22221023003009-143-002/21.07.2023 г. По реда на чл. 113. ал. 3. във връзка с чл. 114. ал. 2 от ДОПК, срокът е продължен съответно до 16.10.2023 г. и 14.12.2023 г. със Заповед за именуване на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221023003009-020-002/21.07.2023 г. и №Р-22221023003009-020-003/13.10.2023 г. Изброените заповеди са издадени от органа, възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221023003009-092-001/22.12.2023 г., връчен електронно на 02.01.2024 г. Не е подадено възражение по реда и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221023003009-091-001/24.01.2024г., издаден от И. К. А. - орган, възложил ревизията, и В. И. В., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. Т. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 09.01.2024 г. Установени са

допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 111 238,03лв за данъчни периоди м.11.2022г, м.12.2022г и м.02.2023г и са начислени лихви за неотразени в срок кредитни известия, издадени от "Й Д. Ви Билдс" ЕООД на обща стойност 65 324лв за данъчен период м.01.2023г.

Така издаденият ревизионен акт изцяло е обжалван от ДЗЛ на основание и в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК пред горестоящия в йерархията административен орган - директора на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП /л.108-121. В жалбата си дружеството поддържа, че ревизионният акт е нищожен, тъй като ревизията не е извършена от компетентния орган по приходите, твърди, че РА е незаконосъобразен поради нарушение на процесуалните правила. Счита, че констатациите по отношение задълженията, установени по реда на ЗДДС относно фактурите, издадени от „Холден ДСВ 2022“ ЕООД са незаконосъобразни, тъй като констатациите противоречат на механизма и предпоставките за упражняване правото на приспадане на данъчен кредит /чл.68 от ЗДДС и чл.71, т.1 от ЗДДС/ и са в противоречие с Директива 112/2006 на ЕС и практиката на СЕС. Възражава се и по отношение начислените на осн. чл.124, ал.5 ЗДДС вр.чл.1 от ЗЛДТДПДВ за неотразени в срок кредитни известия от издадени от „Ей Джи Ви Билдс“ ЕООД на обща стойност 65 324лв.

Възраженията са приети за неоснователни и с Решение № 557 от 25.04.2024 г. директорът на Д „ОДОП“ – С. е потвърдил РА в оспорената част относно на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.11.2022г, м.12.2022г, м.02.2023г, ведно със съответните лихви и в частта на начислени лихви за данъчен период м.01.2023г.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт, в това число доказателства удостоверяващи притежаването на КЕП от лицата, подписали в съответното длъжностно качество РА, РД и ЗВР, ЗИЗВР, ведно с оптичен носител, на който се съдържат електронните документи и файловете, генерирани при подписването им с квалифициран електронен подпис.

В хода на съдебното производство са представени и приети по делото писмени доказателства, с които се мотивира възлагането и извършването на контролни производства от ТД, която не е териториално компетентна. Прието е писмо с вх. № М-24-39-75#1 от 17.04.2024 г. /171-173/ относно доказване на необходимост от възлагане на правомощия на служители от друга териториална дирекция по отношение на данъчно задължени лица, за които съгласно чл. 8 от ДОПК компетентна е друга териториална дирекция. Мотивите са свързани с регулиране на натовареността на служителите в отдели „Ревизии“ в ТД на НАП, основно с цел намаляване на натовареността на служители на ТД на НАП – С.. Такива мотиви се съдържат и в Писмо изх. № 20–00-70/29.04.2021 г. /л. 174-176/ относно въвеждане на организация за възлагане на производства спрямо лица с компетентна ТД на НАП – С. на органи по приходите при ТД на НАП - Б., ТД на НАП - В., ТД на НАП- В. Т. и ТД на НАП - П., както и в Докладна записка рег. № 93 – 00–5429 от 03.11.2021 г. /л. 187/ до изпълнителния директор на НАП; докладна записка № 93-00-2203 от 19.04.2021 г. /л. 177-181/ до изпълнителния директор на НАП; доклад рег. № 93-00-2957 от 01.07.2022 г. /л. 188-196/ до изпълнителния директор на НАП.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и

обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта Съдът следи служебно и в тази връзка намира оспорения ревизионен акт за нищожен, съображенията за това са следните:

Оспореният ревизионен акт е издаден като електронен документ, подписан с професионални КУКЕП на неговите издатели и съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ отговаря на предвидената в закона форма, като в тази връзка са представени доказателства за валиден КУКЕП. Мотивиран е с констатациите, изложени в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е негова неразделна част. Съдържа разпоредителна част в табличен вид с посочени вид, основание и размер на установените задължения. Следователно от формална страна РА е издаден в предвидената от закона писмена форма и има законово изискуемото съдържание. Същият, обаче е издаден от некомпетентен административен орган.

В процесния случай РА е издаден от И. К. А. - началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – В. Т., възложил ревизията, и В. И. В. - гл. инспектор по приходите в ТД на НАП – В. Т., ръководител на ревизията. Не е спорно по делото, че към датата на провеждане на ревизията и издаване на ревизионния акт И. К. А. и В. И. В. са служители в ТД на НАП В. Т.. Не е спорно още, че ревизираното дружество – „БИЛД-ЕХ“ ООД, от момента на възлагане на ревизията до нейното приключване с издаване на РА е със седалище и адрес на управление в [населено място].

За доказване на компетентността на издателите на ревизионния акт са представени Заповед ЗЦУ – ОПР – 22/22.08.2022 г. на ЦУ на НАП – С., с която на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от ЗНАП изпълнителният директор на НАП е оправомощил З. Г., зам.изпълнителен директор на НАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал.1 и чл. 8 от ДОПК. На основание тази заповед е издадена Заповед № 3–ЦУ–869/03.05.2023г на зам.изпълнителния директор на НАП, с която са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата по чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК, сред които от ТД на НАП В. Т. са И. К. А. и В. И. В.. Представено е и приложение към заповед №3–ЦУ–995/18.05.2023г, съгласно което за „БИЛД-ЕХ“ ООД за компетентната териториална дирекция ТД на НАП – С. е определена териториална дирекция и екип на Териториалната дирекция от ТД на НАП – В. Т..

Издадена е Заповед № РД–01– 379/04.05.2023 г. /л. 28-29/ на директора на ТД на НАП - С., с която е разпоредено функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК да се изпълняват от служители /органи по приходите/, за които съгласно Заповед № 3–ЦУ– 869/03.05.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл. 7, ал.1 и чл. 8 от ДОПК. В т. 11 от заповедта е посочена И. К. А., издала ЗВР № Р-22221023003009-020-001/ 19.05.2023 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 112 ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на ЗВР, като ревизия може да се възлага или от орган по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция /чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК/, или от изпълнителния директор на НАП, съответно от определен от него заместник изпълнителен директор /чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК/.

Д. на правомощия обаче от заместник изпълнителния директор на НАП към орган по

приходите от териториална дирекция, която не е териториално компетентна спрямо ревизираното лице противоречи на нормата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК. В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно от изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП, компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в чл. 112, ал. 2, т. 2 от ДОПК са изрична компетентност на изпълнителния директор или негов заместник, предвид което те не могат да бъдат предоставяни другиму.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ДОПК - „актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция“. На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК, компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс по отношение на юридическите лица е ТД на НАП, където е седалището и адресът на управление на юридическите лица. Седалището и адресът на управление на дружеството – жалбоподател, както вече се посочи е в [населено място], поради което в случая компетентна е ТД на НАП С..

Основен принцип при провеждането на ревизионно производство е, че процесуалните действия се извършват от органи по приходите от компетентната териториалната дирекция, в случая по седалище и адрес на управление на юридическото лице. Изключенията от това правило са изчерпателно изброени и към тях се пристъпва при наличие на определени в закона предпоставки.

Предвиденото в нормата на чл. 12, ал. 6, изр. първо от ДОПК изключение от общото правило за определяне на компетентния орган определя, че „правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор“. В тази връзка в чл. 10, ал. 8 от ЗНАП е предвидено, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда. С изменение на закона, обнародвано в ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г., е приета нова норма - разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която предвижда, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, обаче изисква освен да се определят със заповед на изпълнителния директор на НАП, компетентните органи, за които не се прилагат чл. 7 и чл. 8 от ДОПК, също така и да бъде обоснована причината, която налага на органи по приходите при ТД на НАП В. Т. в случая да се възлага

извършване на ревизия на юридическо лице, със седалище и адрес на управление в [населено място]. Такива мотиви изцяло липсват, както в горепосочените заповеди на изпълнителния директор на НАП, зам. изпълнителния директор на НАП, така и в издадените в хода на ревизията официални документи, поради което, Съдът счита, че не е спазено изискването на закона да бъде посочена необходимостта, наложила прилагането на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП. Нормата като изключение от общия принцип следва да се тълкува стриктно, а не разширително, тоест следва да се допуска отклонение от общите правила за компетентност на органите единствено в изключителни случаи и при доказана необходимост от това. В конкретния случай липсата на такава обосновка е достатъчна, за да бъде направен извод за неизпълнение от страна на ревизиращия екип на формалното изискване на нормата на чл. 10, ал. 9 от ДОПК за отклоняване от общата териториална компетентност на органите по приходите, визирана в чл. 7 и чл. 8 от ДОПК.

Обратен извод не следва от представените пред настоящата инстанция писма и докладни, още повече че част от тях (писмо изх. № М-24-39-75/17.04.2024 г.) са изготвени след възлагане на ревизията за установяване на обстоятелство, което не би могло да се установява с документи, съставени за целите на съдебното производство. Другите не са цитирани в процесните заповеди и не могат да се приемат за мотиви за тяхното издаване. Обобщено съдържанието на докладните записки и писмата се свежда до анализ на натовареността на контролните отдели на различните териториални дирекции и се предлага неравномерната натовареност да бъде преодоляна като се изключи приложението на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК. Анализът на разпоредбата на чл.10, ал. 9 от ЗНАП обаче не води до извод за такава нормативно предвидена възможност. Става въпрос за инцидентно възникнала необходимост, която да бъде преодоляна с временно оправомощаване на лица от друга териториална дирекция. Видно от писмата и докладните записки, представени в хода на съдебното производство, не се касае за инцидентно възникнала необходимост, а за трайна, цялостна организация на дейността, което е в периода от 2021 г. до 2024 г. Подобен подход е в нарушение на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК.

Представеното писмо № 20-00-70 от 29.04.2021 г. /л. 174-176/ на зам. изпълнителния директор на НАП, адресирано до всички териториални директори, не следва да се кредитира като доказателство, което да обоснове каква точно е необходимостта по чл. 10, ал.9 от ЗНАП ревизията на конкретното дружество да бъде извършена от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК, тъй като то по своята същност е вътрешно ведомствен акт с информативно съдържание, в който се описва каква обща организация ще се създаде за възлагане и осъществяване на контролни производства с цел създаване на по-равномерна натовареност между териториалните дирекции, но не съдържа никакви конкретни аргументи, обосноваващи необходимост по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП (виж Решение № 4704 от 15.04.2024 г. по адм. дело № 284/2024 г. на ВАС, VIII о.).

Не може да се приеме, че упражняването на правомощието по чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП е изцяло по преценка за целесъобразност на компетентния за това орган. Неслучайно законодателят е употребил термина "необходимост", а не "преценка", като доказването е необходимо във всички случаи, за да не се стигне до превратно упражняване на власт и игнориране/заобикаляне на императивни правни норми, вкл. за независимост и безпристрастност на органите по приходите. В този смисъл са Решение № 2675 от 06.03.2024 г. по адм. дело № 7618/2023 г. по описа на ВАС, Решение № 2947 от 12.03.2024 г. по адм. дело № 8751/2023 г. по описа на ВАС, Решение № 5963 от 15.05.2024 г. по адм. дело № 1518/2024 по описа на ВАС. Представеният по делото доклад относно значително по-високата натовареност на ТД на НАП С. спрямо останалите ТД на НАП не е основание за обратния извод. Изискването за обосновка на необходимостта от отклонение от общите правила на териториалната компетентност на органите по приходите би било изпълнено, ако въпросният

доклад беше посочен в заповедите, с които се оправомощава компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, или поне в заповедта за възлагане на ревизия. Тази необходимост следва да предхожда образуването на ревизионно производство с възлагането му и да бъде конкретна с оглед обстоятелствата, относими към случая. На следващо място, за да се счита за мотивиран такъв акт (изключващ правилата на чл. 8 от ДОПК), то следва той да се позовава на тези конкретни обстоятелства, в случая изложени в доклада, които е следвало да намерят място и в горепосочените заповеди.

За пълнота следва да бъде отбелязано, че не са изпълнени предпоставките на чл. 10, ал. 8 от Закона за НАП, в който е предвидено, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда. Настоящият случай не покрива тази хипотеза поради липсата на представени заповеди за командироване на служители от ТД на НАП В. Т. в ТД на НАП С..

Настоящият състав счита също така, че функциите по възлагане на ревизия по реда чл.112 ДОПК са извън обхвата на приложението на чл. 10, ал. 9 ЗНАП, тъй като, както вече се посочи, специалната и императивна разпоредба на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК не дава възможност изпълнителният директор и неговите заместници да оправомощават други органи по приходите със своите правомощия по възлагане на ревизия.

От друга страна по аргумент от чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК органът по приходите, който е оправомощен да възлага ревизии следва да бъде определен от териториалния директор на ТД на НАП С. /за процесния случай/, който обаче няма материална и териториална компетентност спрямо органи по приходите, които са на длъжност като такива към друга териториална дирекция /в случая ТД на НАП В. Т./ и съответно не са част от подчинената му ТД на НАП С. – аргумент и от чл. 11 ЗНАП. В тази връзка по силата на заповед № РД-01-379 от 04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. не е предоставена надлежно компетентност за възлагане на ревизии на И. К. А., тъй като директорът на ТД на НАП С. не притежава компетентност за предоставяне на такава спрямо органи по приходите от друга териториална дирекция.

Това води несъмнено до извод за издаване на РА от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП В. Т.. В този смисъл е и практиката на ВАС, а именно: решението № 4460/10.04.2024 г. по адм. д. № 11074/2023 г., Решение № 2675/06.03.2024 г. по адм. д. № 7618/2023 г., Решение № 2131/22.02.2024 г. по адм. д. № 6767/2023 г., Решение № 26 от 04.01.2024 г. по адм. д. № 5816/2023 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 176 от 09.01.2024 г. по адм. д. № 6611/2023 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 4425 от 26.04.2023 г. по адм.д. № 7761/2022 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 13222/23.12.2021 г. по адм. д. № 3212/2021 г., I отд. на ВАС; Решение № 463/14.01.2021 г. по адм.д. № 8918/2020 г., I отд. на ВАС; Решение № 1456/03.02.2021 г. по адм. д. № 10482/2020 г., I отд. на ВАС; Решение № 2679/26.02.2021 г. по адм.д. № 11773/2020 г., I отд. на ВАС и Решение № 11678/17.11.2021 г. по адм. д. № 2837/2021 г., VIII отд. на ВАС.

С оглед изложеното жалбата се явява основателна, а ревизионният акт следва да бъде прогласен за нищожен. На основание чл. 160, ал. 5 вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на компетентния административен орган – Териториална дирекция на НАП С. за възлагане на нова ревизия на „БИЛД-ЕХ“ ООД при съобразяване с дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски. Жалбоподател претендира присъждане на разноски в общ размер 14 450лв, за което са представени доказателства – договор за правна защита и съдействие, доказателства за изплащане на възнаграждението по банков път и за платена държавна такса пред АССГ. От страна на ответник е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско

възнаграждение /14 400лв/ в срок, предвид което, размерът следва да бъде намален до установения в чл.8, ал.1 вр. чл.7, ал.2, т.5 от НАРЕДБА № 1 ОТ 9.07.2004 Г. ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ ЗА АДВОКАТСКА РАБОТА (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 14 ОТ 2025 Г.) размер, а именно 11 712лв. На жалбоподател следва да се присъдят разноски и за платена държавна такса в размер на 50лв или общо 11762 лева съдебни разноски.

Воден от горното и на основание чл. 160 ДОПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 67 състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН ревизионен акт (РА) № Р-22221023003009-091-001 от 24.01.2024 г., издаден от И. К. А. - началник сектор, възложил ревизията, и В. И. В. - гл. инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 557 от 25.04.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП относно установените на „БИЛД-ЕХ“ ООД задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 11.2022 г., м.12.2022г., м.02.2023г, ведно със съответните лихви, както и в частта на начислени лихви за данъчен период м.01.2023г.

ИЗПРАЩА административната преписка на компетентната дирекция - ТД на НАП – С. за възлагане на нова ревизия на „БИЛД-ЕХ“ ООД, ЕИК –[ЕИК], при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона дадени с настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „БИЛД-ЕХ“ ООД, ЕИК –[ЕИК], разноски по делото в размер на 11 762 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: